

ΕΛΛΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΖΟΠΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ Β'.—ΑΡΙΘ. 58 (5)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1909

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

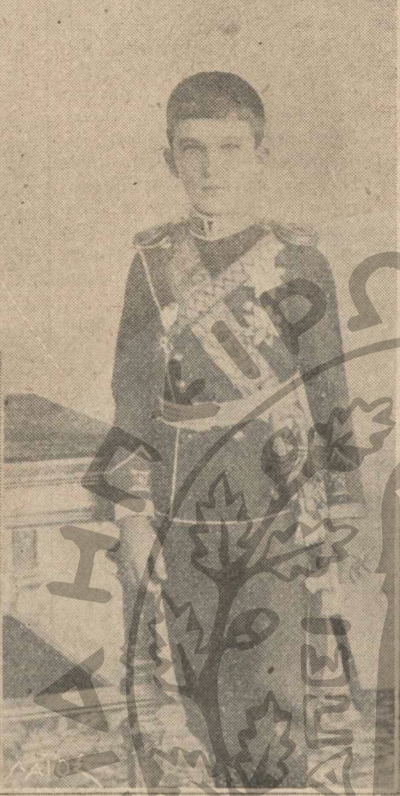
ΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΤΖΟΠΑΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΝ ΑΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Μαρία του Κοβούργου, Πριγκίπισσα της Ρουμανίας.

Γεώργιος της Σερβίας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μωχαμέτ-Ρεσάτ της Τυγκίας

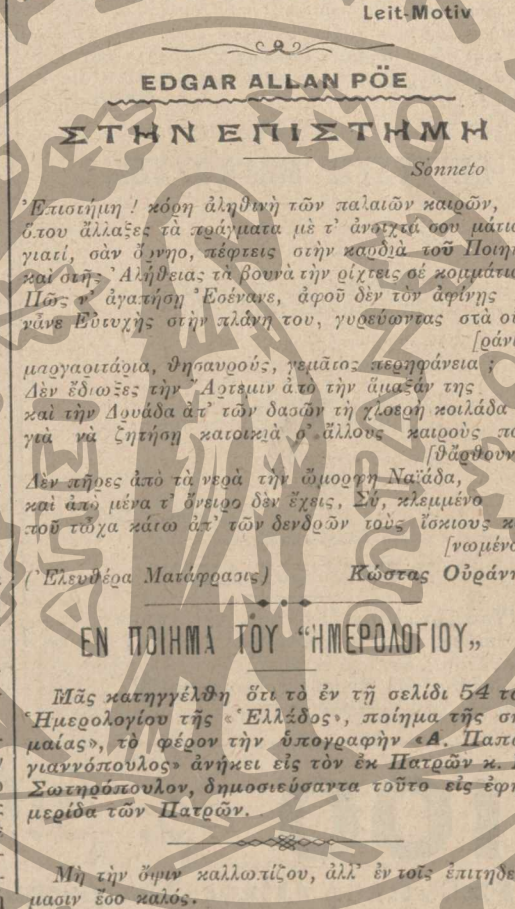
Πρω. Ζούτα Μεκλ-Στρέλιτς και Λανήλος του Μαυροβουνίου

Φερδινάνδος της Ρουμανίας

Βόρις της Βουλγαρίας

— Ποίαν εὐχὴν ἀπευθύνετε πρὸς ἕκαστον τῶν Διαδόχων τούτων, διὰ τὸ νέον ἔτος 1909; Αἱ τρεῖς καλλίτεραι καὶ συντομώτεραι ἀπαντήσεις θὰ δημοσιευθοῦν.—(Προθεσμία μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου).

Μὴ τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἔσο καλός.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Με την συνήθη ζωοφρόνη προέκυψε και πάλιν οι Αθηναίοι το λήσαν έτος εις την Ερμαιοτήν και άλλας πεντηκστής οδοί, απέδωκαν με τρελήν ευθυμίαν τις κεκαυνομένης τιμής εις τον μεγάλον νεκρόν, τον μεταπάντα χρόνον. Ο εκκοφαντικός της ροκάδας θόρυβος ανεμίσθη με τον ουρυστικόν των σφαιροειδών ήχον εν μέσω πεισματωδών μαζών πολυγλώσσων χαρτοπολιέμων, εις τον οποίον άντε-προσωπεύθησαν πάσαι αι ήλικίαι άμφοτέρων των φύλων. Φωνές, γέλια, διδουραμνικοί παύσεις άντη-χον πανταγού, ακρόματια έντονα και περιάσματα σαλή άνεήλθανσαν οι διασπασμένοι, όγκοι άν-θρώπων καυχομένων και άνευχομένων δημητικώς συνεκροστικό συνθλιβόμενοι και οι πλανόδιοι μουνο-κοι πενταγυροφύτες, από καταστήματος εις κατά-στημα άνεμύγνον τους παραδόντες πρωτοχρονιάτικους ήγγους των όργων των με τον παιδαίοντων θόρυβον των έορταστών.

Και διαρκώς καί έτος την ήμέραν αυτήν το ίδιον έρωτήμα εμφανίζεται έννοιών μου: Διαι τάχα όλος αυτός ο κόσμος τόσο ευθυμίας και τόσην πρό παν-τός άνταρτοσύνην δεικνύει, διά να του προστεθή εν έτος άκόμη, να αύξηση τα έτη του κατά εν και να προσεγγίση ούτω πλησιέστερον εις τον άφοροδέον λεγόμενον τού άγνώστου; Ποιά φρονιμώτερον και πολύ λογικώτερον μου φαίνεται ότι θα ήτο, άν την ήμέ-ραν αυτήν από τά στήθη πάντων έξήρχετο το ακρί-φισμον κοσμήθι, ήτοι, κατά Γαθαίων ως φωνή ίκσιος προς τον Ύψιστον ή και ως διαμνησκία κατά τον μη έννοστον να σταματήση ποτέ και ξεκουρασθή έστω και για λίγο άει βέροντος χρόνον.

Και ο χρόνος αυτός που έφηνεν έδειξε κατά τάς τελευταίας του ήμέρας την άγρότερον εκδήλωσιν της απειροστίας άδελφότητας και άλληλεγγύης, έγραψαν άναμνησθητέως τάς λευκοτέρας και λευκότερας ο-σλίδας, και δι' αυτό τού προαίετου ένα μεγάλον μνη-μόσυνον εις τάς χροιάς της ιστορίας των έτών δέκ-των. Τι ιδανικώτερον και τι ευγενέστερον έχει να έπιδείξη τού παρόν εις τους μεταγενεστέτους, ποιόν μεγαλειώτερον δέγμα κοινωνικής προσόδου από τα παγκόσμια και ελλεικνήθη σίγη ουγκυήκοας και φρί-κης, τα όποια ήδονήσαν πάντες οι λαοί, άνεξαρτή-τως Φιλίας και Κράτους, επί τω άκρόματι των φρι-κτών και άλγυνών της Σικελίας καταισχυρόν και από τους παγκόσμιους εράνους, ούτως παναχόθεν μετά σπουδής και προθυμίας διενεργούνται και οι όποιοι παρουσιάζουν ούτω την ύψηλον καυχού-μεσαν τά τοιχοματά, τα χωρίζοντά τα διάφορα Κράτη, και εν ίσοτητι και άδελφοσύνη τέκνοντες πολ-υτρόπως χείρας βοηθείας εις τους δύστυχους; Η άνθρωπότης τας ήμέρας αυτές άναφαίνεται όποια πρόκειται και όφείλει να ήνε' απέδειξεν εν τη περιστάσει ταύτη, ότι ένόησε τον άληθή της προορι-σμόν, όστις δεν είνε ή κακή Εθνη διάκρισις και ή καθήκονή της έμπαλμός εις είρηνηκή διαμική πάντων κατά πάντων, αλλά ή γενική αδελφότης και σύμμενοι των Λαών, άταξιοτόντων μίαν και την αυτήν μεγάλην οικογένειαν, συνεστασμένην διά την προσόδον και ευμηνίαν της. Τι λευκόν και όρατον όντισον τού μιάς έχορας το λήσαν έτος. Και άποδει-κνύεται ούτω άκόμη μίαν φορά ή σοφία και αλή-θεια του δοξαίου γνωμικού: «Οδόν καλόν άμυγές καλοῦ».

Ο Μόνος

ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Πάν μέτρον άριστον.
Chaque metre mesure.

Την κακή φυγήν του μέρα.
Son mauvais froid jour.

Όχι, μόνο βρέχει.
Non, seulement il pleut.

Σας άφηρε χρόνους.
Il vous a laissés années.

Σάν δυό ώρες νύχτα.
Comme deux heures de nuit.

Σπύρος Πανιάς

Η ΕΙΚΟΝ ΤΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

Υπό την εικόνα έξ Αιγίου, την όποιαν έδημο-οιούσαν εις προηγούμενον φύλλον, έτεθη, κατά λάθος, ότι ήτο τεχνητή λίμνη, ένθ ήτο άλλη τοποθεσία του Αιγίου. Τούτο προήλθεν, έπειδή μετά της φωτογραφίας εκείνης είχε αναποσταλή

και άλλη, παριστώσα πραγματικώς την τεχνητήν λίμνην.
Παρακαλούνται οι άποστέλλοντες φωτογραφίας να σημειώνουν όπισθεν αυτών το παριστώμενον άντικείμενον και τό όνομά του.

ΑΓΙΟ-ΒΑΣΙΛΙΑΤΙΚΟ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ

Στήν άκρη του Παλαιού Φαλήρου, όσα άπ' τα μικρά φτωχόσπια που είνε κτισμένα πέρα από τον Άγιο Κοσμά, ένα φως άσθενικό τρεμύθονε. Μιά δύστυχη Μάρνα προσπαθούσε με όλην την άσθε-νική δυνάμει της να σούση την μονάκριβη κόρη της άπ' τα χέρια του χάσου, χέρια άχρόστατα, που μόλις από όλίγον καιρού της πήσαν τον άνδρα της.

Το μικρό κοριτσάκι βαδνά... Ο γαϊόρος της είχε πω-σας θα το σούση... Και αυτή το πιστεύει... Είνε ά-νάγκη να το πιστεύει. Πόσο ήθελες ή δύστυχη το ήμεροπύκτιο αυτό! Τι άγωνία, όταν το πρωί είδε την κόρη της με τα μάτια κλειστά και με πασιμένη φωνή να προσπαθώ με δυνάμει νάνασυνέση!...

Στης φωνάς της έστάναν δυό γρηές γεγόνισσες... «Η Νίσα πεθαίνει! Η Νίσα πεθαίνει!»

Φώναζαν τού γαϊόρο' άλλα μόλις το βράδυ ήλθε. Τι είπε; Ούτ' αυτή το κατάλαβε. Της είπε πολλά.

«Θύμω... ύψος... κίνδυνος!...»

«Ήταν ή μόνη... έδειξε... που κατάλαβε. Σε κάθε λέξη άπ' αυτές έβλεπε και τον θάνατο προστά της; έβλεπε τη ζωή του παιδιού της; να κωμείται σε μία κλωστή επάνω από ένα βαράθρο».

«Έγραψε μία συνταγή... Πρόκειται να στείλεις στην Αθήνα... είπε... να πάρεις αυτό το γαϊόρο. Μ' αυτό θα νά σού ή άρρωστη».

«Και πόσο διά κοιτίση το γαϊόρο; ρώτησε μία άπ' της γεγόνισσες».

«Μα ρωτάς ή τέκνο της δασμας».

Οι δυό γρηές κόνταζαν τη μάννα, όπως θα κόντα-ζαν δυό διαβήτες ένα θύμα που το τερνάνουν ούά βασανιστήρια, χωρίς να μπορούν να το σούσιν.

«Πού θα βού τα χρήματα; Ποιος θα πάη στην πόλη αυτή την ώρα...» άκούσθη ή δύστυχη. «Ε-μμενε σκεπτική λίγες στιγμές με το βλέμμα σιγλω-λωμένο στο παιδί της... Έπειτα έφιδύσθη».

«Θα βού παρόδες... Θα πάω μόνη μου!...»

«Μα είνε τόσο μακριά... νύχτα... ή Νίσα...» έμνηστούσαν ή δυό γρηές.

«Εκείνη τους έρωτεν ένα βλέμμα παρακλητικό. Αιτίαι κατάλαβαν την παρακλησί της».

«Εδώ θα περιμένουμε», είπαν, και στάθηκαν κοντά στο κρεβάτι του παιδιού.

«Εκονησε και ήλπισε το φλογόρ μέτωπό του και άρπυ το είδε άπ' την πόρτα για τελευταία φορά, ώ-ρμησε έξω στο σκοτάδι».

Πόσο έστρεψε... Δεν ήσανε ή κούρασι που την έμελλε ήταν ο καιρός, ή ώρα... Μία στιγμή τρέ-μας... νόμισε πως έχασε το δρόμο. Μα φάνηκαν τα ποδιά φανώρια της: Καλώς και της έδωκαν άδρας».

«Ήταν περασμένα μεσάνυχτα. Οι δρόμοι έρημοι. Τα περισσότερα στήλια όμως ήσαν φωτισμένα. Ο κόσμος δισκοδίαζε. Κάθε στήλι ανάλογα με τό μέ-τρον προσπαθούσε να έστιάση την παραμυθί της με-γάλης ρωτής... Της πρωτοχρονιάς».

Χτύπησε στην πόρτα του από λαμτροφωτισμένο πλουσιόστατον. «Ο δηγμήτης την έβλεψε... Γιατί έζηναίενται... της είπε... άφρου είσαι όμορφη!»

«Πάν αληθινά νέα κ' όμορφη».

«Τι να κάνη;... Ποι να είρη παρόδες... Τιποτα δεν της έμεινε να θυσιάση... έκτος της τιμής της».

«Αλλά κ' αυτό τ' άπεράσισε να τό κάνη, φτάνει να σούση την Νίσα».

«Ο δηγμήτης με το λόγο του της έβαλε την ιδέα να πουλήση την τιμή της».

«Χορίζε να τρέξη στους δρόμους για να βούη κάρνα που να της δώση της τέκνο της δασμας».

... Στο τέλος κρατούσε σφιχτά στο χέρι της τους παρόδες... τη ζωή του παιδιού της!

«Έτρεξε και διάβαζε της έγγραφές των κατα-στημάτων».

«Φαρμακείον!».

«Απαξέ το κουδούνι και το τραβούσε, έως ότου της άνοιξαν... Έδωσε την συνταγή. Ο φαρμακο-ποιός την σφραβονόταζε με θυμό. Ποιος έστρεψέ τη γλυνά όνεια του γάλατος. Πήρε ένα μπουκαλάκι, το ρυμισε με διάφορα γαϊόρα, της τό δώκε. «Πόσο κάνει;» Έτρεψε ή δύστυχη μνη κοσιζέι περισσότερο».

«Τρισημιον δραχμές».

Πήρε το μπουκαλάκι και τα όστια και ώρμησε

έξω. Και ήχος να τρέξη... να τρέξη, χωρίς να αιδάναται κούρασι... χωρίς να αιδάναται τίποτε... ούτε τί έκαμε... Νίσα!... την έκοσα την Νίσα μου!...» έφιδύσθη μόνο...

Πρωτοχρονιά χαρμόσυνη. Τα όρημοκλήσια του Φαλήρου σήμαιναν τον Άγιο Βασίλη. Μόνο σ' ένα άπ' τα μικρά φτωχόσπια, πουν-χτισμένα πέρα από τον Άγιο Κοσμά, μία δύστυχη μάνα έκλαιγε την μόνη κλειδα της... τη Νίσα... το παιδί της...

Γ. Αεγύρογλου

ΑΠΟ ΤΗΣ „ΑΝΘΩΣΤΡΟΦΕΣ“

„ΦΕΥΓΑ!“

στην Δ' Ο.Λ...

Τι το έφράς, βασιλίσσα,
ένα δειλό κοντόφτι
της νεότης να σου πάρη
κλειστή την ευδοχή;

Χίλιες φορές που φίλησα
τα οσινά σου χείλη,
γλυκερά, δεν μου είπες, φίλη,
πως είν' νεκρά φίλη!

Μούλες: «Πολύς που γύναμε
με στή θεού σου άγκυλή
βυθίκα τον Μήν τα κάλλη,
τη γλυνά του Απριλίου».

«Όλες αυτές σου αίρανε
την πρώτη σου τη χού,
κ' ότ' έμ' άπομηνόμην
δεν όμνησε φίλη!»

Μή με ρωτάς. Με δέροντε
αγέως τύχη μαύρης.
Αχ! σού έαλλο για νύχτης
της νεότης τη χαρά».

Σε σκέλεθρο να γέροντες
οι πόθοι σου είνε κοίμα.
Φε υ γ' α! μη θές στο μνημα
να βούη νεκρά φίλη!

Αθήναι

Μάκ. Αθ.ν.

ΕΙΚΟΣΙΝ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΕΤΗ

εκδίδεται τακτικώτατα τό μονάκριβον και πανελ-λινιον οικογενειακόν μας περιοδικόν ΕΡΩΤΟΧΕΙΡΩΝ και ΣΥΡΜΩΝ

“ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ,”

έ έσχος αυτές γυναίκες έδηγός, ο πολυέμπος αυτές σύμβουλος των οικοκυρών μας, των μητέρων μας, των κοριτσιών μας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΙΣ 10 ΧΙΛ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΠΙΤΙΑ

άπό των έσχατιών της Ασίας μέχρι των περάτων της Αμερικής, και από της Σιέρης μέχρι της Εύελπίδος Άκρας, παντού όπου και εις εν άκμή σπιτι λαλείται ή γλώσσά μας. Η «ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ» είνε τό τελευταίον και πλουσιώτε-ρον εις τό είδος του των περισσότερων ευρωπαϊκών περιοδικών, διότι καί έτος εις τάς συνδρομητέρας του πλην των 27 μεγάλων φύλων, τα όποια είνε έλλοκληρον άτελειωτον λεύκωμα εικόνων, σχεδίων συρμών κλπ. και μεγάλους πολυχρόνιους πινακας διά κέντημα' τέρεται και διδάσκει τάς άναγνωστρίτσας του, λεπτόν: την καλαισθησίαν και διδάσκει πως να ένδύσιν τά τέκνα των, πως να κωνοίξωσι την περιβολήν των, κλπ.

Η «ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ» είνε διά πάν έλληνικόν σπιτι: έπίσης άναγκαία και άπαραίτητος, όπως τό ψωμί, τό νερό και ο σάπων.

Τά έφεταινά πρωτοχρονιάτικα όδρα εις τάς συν-δρομητέρας της είνε ύψιστά: «Εν όπρωτάτον εις κοινωγραφημένον ήμερολόγιον και έν μεγάλωσιν-πέστατον πολυχρόνιον σχεδίον διά κέντημα μακρο-έσωνας, παριστών την ΓΚΕΤΤΑ».

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα δραχ. 10.

έξωτερεοῦ... φρ.χρ. 12.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Α. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ

Γραφεία παρά τό Ταχυδρομείον.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — Εις τους Όλυμπεαίους άγώνας πρόκειται να συνεκομισθούν δυό όρασιό έφρη-οί Κρατίνος, υίος του Κρεύγα και ο Κλέων υίος του Δαμοξένου έν Συρακουσών. Ο άγων θα είνε πεισματώδης, διότι ο Κρατίνος θέλει να εκδήση τον φόβον του πατρός του Κρεύγα, τον όποιον είχε φρονέσει, κατά τους προηγούμενους άγώνας, ο πατήρ του πασό άνταγών του Δαμοξένου.

Επίσης όμως και ο Κλέων πρόκειται να νικήση διά τ' άποδοση εις την οικογένειάν του την τιμήν, ή όποια της άφρησθη, ένεκα του φόβου των όποιον είχε λάβους εις διατάξει ο πατήρ του Δαμοξένου. Μεθ' όλην αυτήν την πεισμονήν των δυό άνταγώνων, ο Κρατίνος άγαπή την Αύγην (Μυρομένη) ήτις είνε κόρη του φονέως του Πατρός του και άδελφή του άνταγών του.

Οι Πανελλήνιος συνόρευσαν εις τό Στάδιον και περιέμουν μιν άγωνία να φθίση ή οσεία των δυό ήφρων, διά να ίδουν την λύσιν του περιέργου όρά-ματος.

(Η Συνέχεια)

Αν ίδηται επί των λόφων όφθαλμούς θακρυμέ-νους μη άπορήσετε.

Δακρύον οι γονεές και οι φίλοι των ήττημένων.

Η σελήνη έκ νέου ήχει, ή δευτέρα τετράς παρα-τάσσεται, πίπτει ή ύπληγξ και οι όρμεις έκ-κινούν.

Νέος έπευφημείται νικητής και άλλος ήττημένος σπεύδων να κρυφθών.

Η σελήνη έπαναλαμβάνεται έκ τρίτου, έν μέσω θύροσ, κραυγών και ήχων σελιγγών.

«Αλλ' ήδη οι παλμοί ταχύνονται και τό Στάδιον δυνάται».

Εις την άρεσιν» λαμδόνουν τάς θέσεις των οι τρεις νικήται και τώρα ο άγών θα κριθή.

Δεν άκούεται πλέον ή φωνή του πατρός, ύποσχο-μένου βυσία διά τον Δακρύον του, διότι ο υίός του ήττήθη.

Ακούονται όμως άλλων κραυγαί, προσπαθούσαι να φθίσουν τον Όλυμπον.

— Σπεύδε!... ένίκησες!...

— Ακούεται πανταχόθεν.

Όλοι ένθαρρύνονται, όλοι τρέχουν ως άνεμοι, άλλ εις επί τέλους νική».

Η σελήνη παρίνει τον Θέρυον και άνα τό σι-γγών Στάδιον άνηγχεί τό κήρυκος ή φωνή:

— Ασύχως ο Όρχομήνιος νική!

Μέχρης ούρανό βροντούν αι έπευφημίαι, και αι σελιγγές ταράσσουν τάς ήμέρας νύμφας του Κρο-νίου.

Ευδρόμοι άγγελοι έξέρχονται του Σταδίου και ταύνασσαν τό ένομα του μικρού νικητού εις την άν-τίπαρην όχλην, όπου βού νέων έπευφημιών τό υπο-δέχεται.

Ο Ασύχως, έανθός νεανίσκος, με γλαυκούς όφθαλμούς, προχωρεί προς τους Έλληνοδίκας και λαμδάνει παρ' αυτών κλάδον φοινίκου, ως σύμ-βολον νική».

Η κόρη του χρυσίζει υπό των ήλιον και τό πρό-σώπον του λάμπει όλόκληρον τώρα εξ ευτυχίας, χωρίς κανένα δισταγμόν.

Οι κληροί του όφθαλμοί καί αναχέτουν μεταξύ του πληθύους, και ανακαλύπτουν επί τέλους τον πα-τέρα του.

Τέκνον μου!... κραυγάζει έκείνος πνιγόμενος έκ της χαράς.

Το παιδίον προσπαθεί να γελάση, ένθ τα δάκρυα γλυκύνουν τους όφθαλμούς του και τείνει τον φοι-να προς τον πατέρα, ως εάν ήθελε να του είπη:

— Εις τόδ άφελόν.

Η ώρα παρέρχεται, οι άγώνες προχωρούν και τό Στάδιον φλέγεται υπό ήλιου και πυρετού.

Εις την πλην ένίκησας, μεταξύ των παιδων, ο έξ Αιγίνης Άλκιμυδον.

Εις την πυγμήν Άγρησίδεμος ο έκ των Έπις-φωριών Λοκρών.

Δέν έσώθη τό ένομα του νικήσαντος εις τό Παγ-κράτιον.

Τό δέ πένταθλον είχε καταργηθεί, διά τους παί-δας, πρό πολλού, άπ' ότου οι Ηλείοι έξήλυστήν-εσαν.

Η ώρα παρέρχεται, οι άγώνες προχωρούν και τό Στάδιον φλέγεται υπό ήλιου και πυρετού.

Εις την πλην ένίκησας, μεταξύ των παιδων, ο έξ Αιγίνης Άλκιμυδον.

Εις την πυγμήν Άγρησίδεμος ο έκ των Έπις-φωριών Λοκρών.

Δέν έσώθη τό ένομα του νικήσαντος εις τό Παγ-κράτιον.

Τό δέ πένταθλον είχε καταργηθεί, διά τους παί-δας, πρό πολλού, άπ' ότου οι Ηλείοι έξήλυστήν-εσαν.

Η ώρα παρέρχεται, οι άγώνες προχωρούν και τό Στάδιον φλέγεται υπό ήλιου και πυρετού.

Εις την πλην ένίκησας, μεταξύ των παιδων, ο έξ Αιγίνης Άλκιμυδον.

Εις την πυγμήν Άγρησίδεμος ο έκ των Έπις-φωριών Λοκρών.

Δέν έσώθη τό ένομα του νικήσαντος εις τό Παγ-κράτιον.

Τό δέ πένταθλον είχε καταργηθεί, διά τους παί-δας, πρό πολλού, άπ' ότου οι Ηλείοι έξήλυστήν-εσαν.

Η ώρα παρέρχεται, οι άγώνες προχωρούν και τό Στάδιον φλέγεται υπό ήλιου και πυρετού.

Εις την πλην ένίκησας, μεταξύ των παιδων, ο έξ Αιγίνης Άλκιμυδον.

Εις την πυγμήν Άγρησίδεμος ο έκ των Έπις-φωριών Λοκρών.

Δέν έσώθη τό ένομα του νικήσαντος εις τό Παγ-κράτιον.

Τό δέ πένταθλον είχε καταργηθεί, διά τους παί-δας, πρό πολλού, άπ' ότου οι Ηλείοι έξήλυστήν-εσαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

σαν διά την νίκην του Λάκωνος παιδός Εύδαλεια.

Μετά μεσημέριαν έγενεν εις τον Ιπποδρόμον ο άγών παιδών με ίππον «κέλητα», ίππασία δηλαδή έχη: επί πόλυν, άλλ' επί άπειτυγμένου ίππου.

Και κατόπιν έγγιζούσης της έσπέρας, έληξεν της δευτέρας ήμέρας τ' άγωνίσματος και οι Όλυμπιονό-και έν μέσω των φίλων αυτών παρεδύθησαν εις εϋ-θυμια όλονύκτια συμπόσια.

Από σήμερον ή Όλυμπία χάνει πλέον την ήου-χίαν των νυκτών της.

Τά έσματα των έυχομένων έορταστών άνατα-ράσσουν τάς ήχοδς των πέριξ λόφων, αι όποια επί νύκτας τεσσάρων ετών είχαν κοιμηθεί.

Τραχέες ρυθμόν όρνουν ευγενείς νικητές.

Ευτυχίες νικηταί, οι έσποιοι θα θνηθήτε μετ' όλί-γον από τον Πίνδαρον!

Οι έστράζοντες είνε όλίγοι άπέναντι των άλλων, οι όποιοι ήσυχάζουν και περιμένουν την έπαύριον.

Η σελήνη την νύκτα έκείνην δεν είχε την συνήθη της νοστήτητά.

Διέτρεχε τον ούρανόν με κήποιαν βίαν, άνυπόμο-νος και αυτή να σούη όπισθεν της την μεγάλην ήμέραν, κατά την όποιαν έμελλαν ν' άγωνισθούν ο Κλέων και ο Κρατίνος.

Τό δρμάς έγγιγες εις τό τέλος του. Μία νύξ ύπο-λείπεται διά να φθάση ή ήμέρα της λύσεως.

Τά πάντα ήδη έτελειώσαν.

Ούτε ο μέγας έρωσ, ούτε της Λυκίσκος τά σχέ-δια, ούτε της Λακίδος οι πόθοι, ήδυνήθησαν ν' ανα-χαιτίσουν τον Κρατίνον.

Αύριον ο νεανίας θα έμφανισθή εις τό Στάδιον.

Ητο μόνος των άνώνων δεν έπέτρεψεν ούτε εις τον Ιπποδρόμον να τον συντροφεύση, ούτε εις τον Κρο-τωνιάτιον.

Είνε σκληρά ή μόνωσις, κατά τάς ώρας της νυ-κτός, διά τον άνθρώπον που πάσχει.

Προσπαθήσει να κοιμηθή, άλλ' ήγερθή ταχέως της κλίνης του. Είχε κλεισεί έπί όλίγας στιγμάς τους όφθαλμούς και είδεν άμέσως ένόπιόν του τό χλω-μόν του πατρός του φέζμα με την αιμόφυρτον πλευράν.

Ενίσχυθη έντρομος και έπίσης βιαώς τους ό-φθαλμούς διά να συνιρήση την σκληράν έπαισίαν.

— Πούχασε, άνήλικος κοί. Σ' ένθυμομαι και θα έκτελέσω τό κήρυκόν μου.

Ευθύρριξε μόνος ήμαρτίαν έντος του ύπλάρχου.

Είνε άδύνατον να κοιμηθώ και όμως έκείνος ά-ναπαύεται, έκέκρυθη έννοσιν τον Κλέωνα.

«Πρέπει ν' αναχτήρη τάς δύναμεις μου, άλλως κινδυνεύω...»

— Κρατίνε!

«Ηκούσας καλή τ' όνομά μου; Μήπως με κατά-διόκουν φαντασί

ΑΙΓΙΝΑ.—Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΦΑΙΑΣ ἢ ΑΘΗΝΑΣ
(Εστίαση ὑπὸ τοῦ κ. Μιχ. Ἀγ. Πετρίδη)

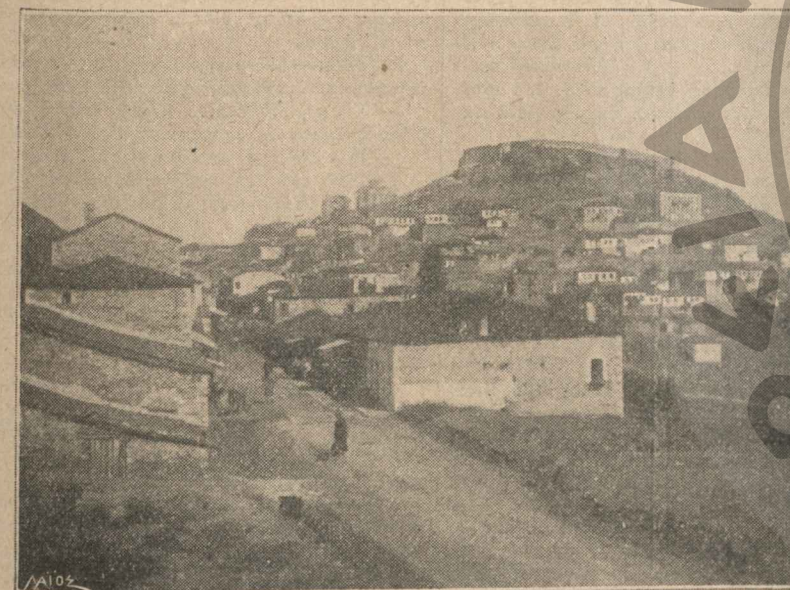
ΧΑΝΙΑ ΚΡΗΤΗΣ.—Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου Χανίων ἔχοντες μεταξὺ αὐτῶν τοὺς καθηγητὰς τῶν κ. κ. Γενεράλην καὶ Χρηστοπούλον ἐν ἐκδρομῇ, εἰς τὰ ἱστορικά «Μπουτσονάκια».
(Εστίαση ἐν Χανίων ὑπὸ «Μανωλίδου»)

Ἀπὸ τὴν πληθυσμὸν τῶν δελταρίων ἅτινα ἀνταλλάσσονται ἐπὶ τῇ Α' τοῦ ἔτους, τ' ἀνωτέρω ἀποτελοῦν τρεῖς περιέργους τύπους καλλονῆς.

ΚΟΖΑΝΗ (Μακεδονίας).—Ἡ Φιλαρμονικὴ Κοζάνης μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς «Μανδράς».
(Εστίαση ὑπὸ «Τημενίδου»)

ΔΟΜΟΚΟΣ.—Ἡ εἰσοδος τῆς πόλεως καὶ τὸ φρούριον.
(Φωτογρ. ἔρασι. κ. Δ. Πετρίδου)

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ.—Ἡ πύλη Ρηγυρίου τοῦ Ε' μένουσα πάντοτε κλειστή
(Εστίαση ὑπὸ Τζ. Μανταλανάσιου)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται αι ανταποκρίσεις, αι φθάνουσαι ενορίτερον και αι περιέχουσαι ολιγοτέρες στίχους. Αι άφορδωσι πρόσωπα, δημοσιεύονται επί πληρωμή προς 30 λεπτά κατά στίχον.

ΑΙΓΙΝΑ.—(Τα εικόνια σελ. 8η). Έν εκ των προγονικών κειμηλίων των κλειζόντων το έλληνικόν ένομι και άναπολούντων την άρχαιαν εύκαιαν εινε και δ εν Αιγίην Ναός της 'Αφραίς 'Αθηνάς, εδρισμένος επί μαγευτικώτατου όρπεδίου. Διά των άνακαταών του Ναού τούτου ήλθον εις φθές, προπύλαια, βομοί, λουτήρες, έργαστήρια, βάσεις άγαλμάτων, οίκηματα ιερών και πολλά άλλα, δι' όν γίνεται καταναήεις ή μεγαλοφυία του 'Ελληνος γλύπτου, καθ' ήν έποχην δολοκήρος ή ανθρωπότης εδρiscται εις τό σκότος της άμαθείας και βαρβαρότητας. Πολλά τών άγαλμάτων του Ναού τούτου, εδρισμένα εν τη γλυπτοήκην του Μονάχου, ός και εις τό έν 'Αθήναις και έν Αιγίην μουσείον, εινε τοιαύτα κατά την άρχαιολογικήν άξιαν των, όσται έκ άφορμω άρχαιολόγοι επιστήμονες, και δι ή άσπί-μνηστος Φοορστάιγλερ, να άποφάνινται, ότι ένν έπαρχει έν τη ύψηλή ναός έσθμιλος προς τόν τής 'Αφραίς 'Αθηνάς.

Μαχ. Αγ. Πετράδα.—Μετά χαράς πανόητομεν ότι ευτύχησαν πρόσωπα της πόλεως μας άναδόν την ούσταση Αιγυπτιακού Συλλόγου, σκοπούντος τόν τόν έθνωρισμόν της νήσου μας διά διαφόρων καλλωπιστικών έργων, έσον και την αλληλοεθνοφιλειαν των μελών αυτού. Συγχαιρόμεν τούς σόνοντας την πρωτοβουλιαν ταύτην, ευόχουμεν πάσαν προκοπήν.

—'Αφίκεται έξ 'Αθηνών, χάριν τών έσθρων, δ κ. Πίπης Σημαντιώτης, σπουδαστής.

—Πρός άπαντας τούς ένταυθα και έν 'Αθήναις άγαπητούς μου φίλους εύχομαι διά της φίλης «'Ελλάδος» τό νέον έτος άισον και εύτυχές.

Τό όμα της Σειρήνας.—**ΑΡΑΧΩΒΑ** (Δελφείας).—'Ο καίρος έδελτιώθη πολύ από ήμερών και ός εκ τούτου τά Χριστούγεννα έσπεράσθησαν έφ'ότος έξόχως λαμπρά.

—Είς τούς κ. κ. Γ. Αργυρίου και Γ. Παύλου, έμπόρους, έσπράσαντες μεθαύριον, έσθρων τόν 'Αγίου 'Ιωάννου, εύχομαι έτη πολλά. **Στέφ. Γ. Κονίτας**

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Τό Αιγυπτιακό Συμβούλιον του Δήμου 'Αργοςτολίου, παραβέβαιον άλλας μεγαλειότητας άνάγκας της πόλεως, έψήφισε δρ. 20,000 διά τήν άνέγερσιν λαϊκών λουτρών, τών όποιων ένν έπαρχει απόλυτος άνάγκη, διότι λουτρά ύπάρχουσιν.

—Επίσης τό Δημοτικό Συμβούλιον έψήφισε ύπέρ τών σεσημασμένων της 'Ιταλίας δρ. 500. Συνέστη δέ και έπιτροπή προς σύλλογην χρηματικών βοήθημάτων.

—Τό Νοσοκομείον των Φιλανθρωπικών Καταστημάτων μετεφέρθη εις την νέαν οικοδομήν, την άνεγειρόμενην έκ τού μεγάλου κληροδοτήματος τού άειμνήστου ευεργέτου Παναγής Βαλλιάκου. Τό τέως νοσοκομείον κατακαρήνη, όπως άνοικοδομήθη και χρυσιμούν ως φθισατρίον. **Ανταποκριτής**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.—Συγκλητικώτατη ή το αληθινός ή παρέλασις διά τών κεντρικώτερον έδων της πόλεως μας τών δύο Φιλαρμονικών, 'Ελληνικής και 'Ιταλικής προς σύλλογην έράνων ύπέρ τών έν 'Ιταλίαι σεσημασμένων. Τάς δύο μουσικάς συνόδους πολυάριθμα διερρα εδνεόνης χορηγήθησαν παρά τού Διοικητού τού άρχικού στρατού. Οι καταστηματαίχαι προθύμως έφριπτον τών όδών των εις τά κωδύτια, τό δέ όρατον φύλον έφριπτεν άπειρώς έκ τών έξοστών άπόρροχας και κλινωστρομνάς διά τούς παθόντας κατοίκους της Μεσοήνης και Καλαβρίας.

Ν. Γ. Αγαφιωτής

ΑΡΤΑ.—Τήν παρελθούσαν Κυριακήν όμιλησεν έν τη σύλλογην «δ Σκουρής» δ άριστοχρος τών Μαθηματικών και 'Ελληνοδιδάκαλος κ. 'Απόστ. Σέρρης «περί άεροστατών και άεροπλάνων» μετά πρόσδων, χειροκροτηθείς έν τέλει υπό τού παμπληθούς αυτού άκροατηρίου.

—Είς τόν έσπράζοντα φίλον μου και συμμαθητήν κ. Βασ. Ζυγοβρήν εύχομαι έτη πολλά.

Κωνστ. Σαυλής

ΒΟΛΟΣ.—Μεγαλοπρεπστάτη έτελέσθη ή έσθρη τού Δένδρου τών Χριστουγέννων. 'Η έκ κυριών έπιτροπή, άποσταλούμένη έκ τών μελών της έν Χριστώ 'Αδελφότητος, εισήγαγε μετά μεγάλης προθυμίας. Τά συλλεγόμενα χρήματα διατέθηκαν ύπέρ τών έν τας φιλικάς κρατούμενων. Αι άποτελούσαι την έπιτροπήν κυρία εινε άξια συγχαιρήτρια.

Μενελίς

—Έν εύθυμία διήλθον τας έσπράς τών Χριστουγέννων. 'Ο κόσμος έποφελούμενος της έπικρατούσης λακιάδας από ένωρίς έξευθύει εις τας έδους. 'Η μεγαλειότης κινήσει παρετηρήσει εις την παραλιαν και εις τό Βασιλικόν Ταχυρολογιστήν, όπου παριστάνουν οι έν Βένην άφικνέστες οχοινώδαται. Πολλός κόσμος είχε μεταξύ αυτηρορομικών και εις

τήν έξοχικήν κομποπολιν Λαχώνια. **Κόκκος ΓΑΡΓΑΔΙΟΝΟΙ.**—Πρό ήμερών άφίχθη έκ Πόργου δ ιεροφάντης τών Πατριρχείων κ. Κυρίσκος Μουρίδης και έψαλιν εις τόνΜητροπολιτικόν ναόν, καταμαγεύσας τούς έκκλησιαζόμενους διά της γλυκυτάτης του φωνής. 'Ο ναός ήτο άσφυκτικός πεπληρωμένος.

—'Ο Αίμος έψήφισε 500 δραχμάς ύπέρ τών σεσημασμένων της 'Ιταλίας. **Σπ. Οάλ.**

ΓΥΘΕΙΟΝ.—Τήν 26 ήλθαντος έν τη καρφεναίη του κ. Κοτοφράκη και έν μέσφ ασφυκτικής συρροής όλων τών εργατικών τάξεων έτεθήσαν αι πρώται βάσεις της ιδρύσεως συλλόγου σκοπούντος την προστασίαν τών εργατών. Συγχαιρόντες τούς άναλαδόντας την πρωτοβουλιαν, εύόχουμεθα όπως ταχέως συντελεσθή τό άρεσζόμενο έργον προς όφελος τών έντιμων βιοπαλαιστών της πόλεως μας.

Γεώργιος Μπελιτσόκος

ΖΑΚΥΝΘΟΣ.—Τήν παρελθούσαν Κυριακήν έδόν έν τας αίθουσας τού Πολιτικού Συλλόγου «Αοριόδρος» ύπέρ της Σχολής της 'Εκκλησιαστικής Μουσικής καλλιτεχνική έστειρε. Πρώτος δ κ. Γ. Βανδώρας έσπράσαν τήν κατάλληλον εισήγησιν. Τόν κ. Βανδώραν καταχειροκροτήθησαν διαβεσάτο δ ευφάνταστοις ποιητής κ. 'Αγγ. Σαλούτσας, όστις μετά πάσης απήγγελε τό «Φινόπωρον» τού S. Soré και τόν «Τραγουδιστήν» άνέκδοτόν του. Μετά ταύτα ήρξάτο ή έκτέλεσις τών διαφόρων μουσικών έργων. Πρώτη ή δεσποινίς Λουκία Π. Καρδαλλή έτετέλεσε έξόχως όρμια την Φαντασίαν τού Faoust, ή δεσποινίς Α. Γ. Μπαχαιοπούλου μετά ζήλουτης άρεσίας Φαντασίαν τινά έκ της S. Pambhla, ή δεσποινίς Κούλα Α. Σκουρής έλλην Φαντασίαν έκ της Favorita και τέλος ή δεσποινίς 'Ελ. Γ. 'Αγγελίδης μετ' αξιοθαυμάστου μουσικής ευχερείας τό «Reveil du lion». 'Η δεσποινίς 'Αγγελίδης εις την εδνεήν προθυμίαν να συνοδεύση διά τού κλειδοκρημνάτου τών έξοχων και τέλειον έρασιτέχνην βιολιστήν κ. Σπυρ. Νικολαΐδην, όστις διά της τέχνης, τού αισθηματικού και τού πάθους του, μετέβαλε τό τετράρρονον έξ 'Ορκυήν λύραν. Είτα δ κ. Νικολαΐδης και ή δεσποινίς 'Αγγελίδης συνόδευσαν την κυρία Κ. Κοντονή, ήτις διά φωνής πάριπαδοής και μελωδικωτάτης έτραγουδής έτετέλεσε έρρα, και την κυρία Ειρ. Παπαγιάννη, ήτις μετά χάριτος και τέχνης έτραγουδής έτετέλεσε την γενικήν συμπάσαν.

Τήν 10ην και 112 περίπου έσπεράσθη ή καλλιτέ. έσπερής και τό πλήθος άπλήθους διακοινοοισμένων και συνακοινοοιζών άληγομήνους έντυπώσεως.

Δίκ

ΘΗΒΑΙ.—'Αφίκεντο έξ 'Αθηνώνένεκα τών έσθρων οι βουλευται της επαρχίας μας άδελφοι κ. κ. Α. και Γ. Κατονας.

—Και ένταυθα ή άγαπητή τοίς πάσαν «'Ελλάς» γίνεται άνάπαυσος.

—Τό υπό τήν διεύθυνσιν του κ. Καψμάλη Γυμνάσιον μας λειτουργεί άριστά έννε δ ότος άξιος συγχαιρήτριων, διότι κατέδωκε να έσπαγήν τό όμοιόμορφον της στολής τών μαθητών.

Σταύρος Μ. Παπασταύρου

—Είς τούς έν τη έν Χαλκίδι έδρουντι 3φ Πεζικόφ Συντάγματι ύπηρετούντας και άρτι όνομαζόμεντας υποδεκακνεις και έκ τών καλλίστων νέων της πόλεως μας φιλάττων Γ. Στρατήν, Γ. Κοροπούλην και Εδθ. Παναγιωτίδην, εύχομαι διά της φίλης «'Ελλάδος» και εις άνάθερα.

Επαπαύλιος

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Σφοδρός άνεμος πνέει από έδδωμάδος, ένεκα δέ της τραυμάς δά ταχυδρομεία καυοστρούν.

—Ένεκα τού έσκαλοουθενός άκόμη άποκλεισμού τών Αυστριακών προϊόντων μεγάλη ύψωση της τιμής τών πραγμάτων παρατηρείται εις την άγοράν μας.

—Ευχαριστός άγγέλλομεν ότι συνέστη Φιλαρμονική εταιρεία, την υπάνα την όποια άποτελούν οι μαθηται τού 'Ορφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου. Εύχρη έργον θα ήτο αν μετρίον αυτής και οι μαθηται της Ζωοματικής σχολής. **Α. Β. Βιδωδής.**

ΙΤΕΑ.—'Ο καίρος μεταβλήθη εις βροχόν. 'Ανεχώρησεν εις Πειραιά δ γυναιστής φίλος Ν. Γ. Καδούρης. Ειδοποιούνται όσαι διατηρούν αλληλογραφίαν μετ' αυτού να την διακόψουν έως ότου λάβουν νεώτερον διευθυνόν του. 'Οίς ήμεστοίς και φίλοις μου και ιδιαίτερος τη Μ. Α. εύχομαι, έγκαρδώς να διέλθουν τό νέον έτος με ήσαν και ευτυχίαν.

Παραλιακή αύρα

ΚΟΖΑΝΗ.—Έάν εινε άλλος ότι ή έπιτυχία τού σκοπού ένν προέβλετο έσφωφ σύλλογος τις εινε

άληθές ευεργέτημα διά τήν κοινωνίαν έν ή ζή και έργάζεται ούτος, ός τούτον μόνον δύναται να χαρακτήρησθ ή έσθρη, ή έπείσεσαι τού Δημάρχου μας κ. Κορόδης, έλθην συμβεβαστικώς.

—'Ο άρχιεπίς έπισπερήσθη τόν Δημόσιον 'Εργων κ. Σούλης μετά τών ένταυθα μηχανικών έπισκεψή δι εκ της πλημύρας παθόντα χωρία.

ΔΑΥΡΕΙΟΝ.—'Ανεχώρησαν την Παρασκευήν οι μαθηται τών έν 'Αθήναις Λοιούσιων Λυκείων, οτινες ήλθον όπως διέλθουν τας έσπράς μετά τών οικίστων, Π. Μοσχάτ, Α. Πιζάνης και Α. Τουρμπινής.

—Απεβίωσαν δ άγαπητός συμπολίτης μας **Δα- Stel. J. Muscat**.

ΜΗΔΕΙΑ.—Πρό δύο μηνών άφίκετο και άνελάβε την διεύθυνσιν τού Παρθεναγωγείου μας ή διδασκαλίσα Δίς Χαρίκλεια Κουστορίδης. Καίτοι δό τό χρονικό διάστημα της διδασκασίας της ειναι τόσο μικρόν, έν τούτοις ή πρόσδος τών μαθητριών ειναι μεγάλη. Συγχαιρόμεν αυτήν και εύόχουμεθα την αυτήν πρόσδον μέχρι τέλους τού σχολικού έτους.

ΜΕΣΟΔΟΓΙΟΝ.—Πρό τινον ήμερών άφίχθησαν έν τη πόλει μας 'Αγγλοι τινές, ίνα έπισκεφθώσι τας ένταυθα άρχαιοτήτας.

—'Η χών και πάλιν έκκληψέ τά γειτονικά όρη. Έκτός της κακοκαιρίας και τού φύχους δέ πέστημεν και σεσημασές δονήσεις άρεσάται όχηρδς.

Les vagues Argentines.

ΝΑΥΠΑΙΟΝ.—Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν διοργανώθη υπό τών ένταυθα συλλόγων τών Φιλοπόων Κοριών ή έστια άγορά ύπέρ τών πτωχών της πόλεως μας. Αι εισπράδες υπερέσθησαν πάσαν προσδοκίαν.

Αγροίφοντος

—Έφ'ότος δ χειμώ άνέσκηψε βροχή. Τας μακράς χειμερινάς νύκτας διαρκήσιν άνιωντής, έλ-λειψας ύπερσύν. —Τό γυναικίον μας λειτουργεί άριστά χάρις εις την έμπειριαν και ικανότητα τού ρέκτου Γυμνασιάρχου κ. Θεοδοσιόπουλου. —Αικαπίντων τών μαθητριών γάρν τών έσθρων, οι καθηγήται κ. κ. Παπανικολάου και Πανόπουλος άπλήθον εις τας πατρίδας των.

Ερείπιον τού βίου

ΣΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.—Τήν παρελθούσαν Τρίτην έγένετο ή κλήρωσις τού λαχείου ύπέρ τών ένταυθα ιερών ναών «'Αγίου Βλασίου». Οι ισάριθμοι εργό-χειρα κερδισαντες ήσαν 350. Μεταξύ τών εργολητών διακρίθησαν ως όμοσάστια και έξία την κερφήν έργασαν τινά τά της 'Αννης Α. Ζουζούλου, Πην. Νικολοπούλου, Εδων. Παυλοπούλου και Βασιλ. Καλογεροπούλου.

ΚΑΡΑΙΤΕΑ.—Έν τη πόλει μας άνεσφάνθη κρούσματα ευφρείντος.

—Πυρκαϊά έκραγείσα έν τη οικία τού κτηματίου κ. Πανουάου Κοντίδου άπέσπερσεν όλόκληρον δωματίον και τό πάτωμα έσπράς, έργος κειμένου.

—Τό εισπραχθέν ποσόν έκ τών Κάλωνδων, τών φυλάντων υπό τών μαθητών τού Γυμνασίου άνήλθεν εις δραχμάς 569.70. Οι μαθηται εινε άξιοι συχαρήτριων. Επίσης την παραμονήν της πρωτοχρονιάς οι αὐτοί έψαλιν τά Κάλωνδ' ύπέρ τού Γυμνασίου.

—Τας ώρας μας διερχόμεθα λαμπρά έν τη καρφεναίη τών κ. κ. Τσικνής—Κοντακίου, ένθα εδρiscται και τό κονεσέρτο.

—Κατά τας έσπράς τών Χριστουγέννων δ καίρος ήτο λαμπρός. 'Ην δέ έρχομεν πόλιν βροχήν.

—Τό χαρτοπαλίνιον έν τη πόλει μας έπαισα, και τούτο όρεψεται εις την δραστηριότητα τού κ. ά συντόμου μας. Και αυτή ή λείψη έκλείσθη.

—Οι άναγνώστες της «'Ελλάδος» και πάντες σχεδόν μετ' άνυπομονής άναμένουν τό 'Ημερολόγιον της «'Ελλάδος», όπερ θα γίνη άνάπαυσος.

—Αφίκετο χάριν τών έσθρων δ φοιτητής τών Μαθηματικών κ. Γ. Σκαλλάρου.

Ποιμενική Καρδιά

ΚΕΡΚΥΡΑ.—'Η έν Σικελία καταστράφη ής κρατεί εις βάθειαν συγκίνησιν. 'Ο Δημάρχος κ. Α. Κόλλας και πλείστοι άλλοι καθημερινώς συλλέγον έράνους. Ό ή γίνη δέ και έν μέγα λαχέον προς τό σκοπόν τούτον. Έτετέλεσθησαν εις τό θέατρον εκτό: τού Forza del Destino, ή όρμια Traviata και τό Mefistofele.

—Τήν 1 τρέχοντος έψάλη έν τη Ναφ τού άγίου Γεωργίου τού Φρουρίου Δοολογία επί τη έσπρή της πρώτης τού έτους 1909, καθ' ήν παρεστέθησαν άπαντα αι 'Αρχαί.

Νικόλ. Κόλλας

ΚΥΜΗ.—Αι συνεχείς ραγδαίαι βροχαί έσπερσαν τελείας καταστράφας εις τας έδους της πόλεως μας.

—'Η τιμή τού έλαίου ύψώθη έπισπώθη ένταυθα διότι ή έρεταινή έλαιοπαράγωγη εινε πολύ μικρά.

—'Η «'Ελλάς» ένταυθα γίνεται άνάπαυσος.

—'Υπό τού δραστηρίου άστυνόμου μας κ. Χασακή άπηγορεύθη τό χαρτοπαλίνιον έντός τών καφετειών.

Θ. Γ. Ταυβ...

—Επαγγέλην έξ 'Αθηνών χάριν τών έσθρων δ λαοφιλής βουλευτής της 'Επαρχίας Κερκυσίας κ. Μιχαήλ Στεφανιδής.

—Μετά δόξημον έμνημόν ένταυθα, άνεχώρησε εις Χαλκίδα δ κ. Έδερτ, διεσυντής τών 'Αστυνομικών Εδούλας.

—Επαγγέλην έκ της περιουσίας του δ διεσυντής της ένταυθα Σηροτροφικής 'Εταιρείας κ. Σπύρος Βίβαδας.

Ρεζιμος Κάβος

—Επ'ανέκαμψεν έξ 'Αθηνών ή Δίς Κατίνα Μέρωνος μετά της μητρός της.

—Ανεχώρησε δ θίσιος Παπαδοπούλου, άφού έδωκε την Μπόμ, Νόρμαν, Φόουστ, Τραβιάταν, Μανών και Αϊδα.

Ταίμα...

ΑΕΒΑΔΕΙΑ.—Τό μεταξύ τών έπιτροπών τού

Μητροπολιτικού Ναού της Παναγίας και τών ιεροφαιτών άναφών ζήτημα, ή έπείσεσαι τού Δημάρχου μας κ. Κορόδης, έλθην συμβεβαστικώς.

—'Ο άρχιεπίς έπισπερήσθη τόν Δημόσιον 'Εργων κ. Σούλης μετά τών ένταυθα μηχανικών έπισκεψή δι εκ της πλημύρας παθόντα χωρία.

ΔΑΥΡΕΙΟΝ.—'Ανεχώρησαν την Παρασκευήν οι μαθηται τών έν 'Αθήναις Λοιούσιων Λυκείων, οτινες ήλθον όπως διέλθουν τας έσπράς μετά τών οικίστων, Π. Μοσχάτ, Α. Πιζάνης και Α. Τουρμπινής.

—Απεβίωσαν δ άγαπητός συμπολίτης μας **Δα- Stel. J. Muscat**.

ΜΗΔΕΙΑ.—Πρό δύο μηνών άφίκετο και άνελάβε την διεύθυνσιν τού Παρθεναγωγείου μας ή διδασκαλίσα Δίς Χαρίκλεια Κουστορίδης. Καίτοι δό τό χρονικό διάστημα της διδασκασίας της ειναι τόσο μικρόν, έν τούτοις ή πρόσδος τών μαθητριών ειναι μεγάλη. Συγχαιρόμεν αυτήν και εύόχουμεθα την αυτήν πρόσδον μέχρι τέλους τού σχολικού έτους.

ΜΕΣΟΔΟΓΙΟΝ.—Πρό τινον ήμερών άφίχθησαν έν τη πόλει μας 'Αγγλοι τινές, ίνα έπισκεφθώσι τας ένταυθα άρχαιοτήτας.

—'Η χών και πάλιν έκκληψέ τά γειτονικά όρη. Έκτός της κακοκαιρίας και τού φύχους δέ πέστημεν και σεσημασές δονήσεις άρεσάται όχηρδς.

Les vagues Argentines.

ΝΑΥΠΑΙΟΝ.—Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν διοργανώθη υπό τών ένταυθα συλλόγων τών Φιλοπόων Κοριών ή έστια άγορά ύπέρ τών πτωχών της πόλεως μας. Αι εισπράδες υπερέσθησαν πάσαν προσδοκίαν.

Αγροίφοντος

—Έφ'ότος δ χειμώ άνέσκηψε βροχή. Τας μακράς χειμερινάς νύκτας διαρκήσιν άνιωντής, έλ-λειψας ύπερσύν. —Τό γυναικίον μας λειτουργεί άριστά χάρις εις την έμπειριαν και ικανότητα τού ρέκτου Γυμνασιάρχου κ. Θεοδοσιόπουλου. —Αικαπίντων τών μαθητριών γάρν τών έσθρων, οι καθηγήται κ. κ. Παπανικολάου και Πανόπουλος άπλήθον εις τας πατρίδας των.

Ερείπιον τού βίου

ΣΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.—Τήν παρελθούσαν Τρίτην έγένετο ή κλήρωσις τού λαχείου ύπέρ τών ένταυθα ιερών ναών «'Αγίου Βλασίου». Οι ισάριθμοι εργό-χειρα κερδισαντες ήσαν 350. Μεταξύ τών εργολητών διακρίθησαν ως όμοσάστια και έξία την κερφήν έργασαν τινά τά της 'Αννης Α. Ζουζούλου, Πην. Νικολοπούλου, Εδων. Παυλοπούλου και Βασιλ. Καλογεροπούλου.

ΚΑΡΑΙΤΕΑ.—Έν τη πόλει μας άνεσφάνθη κρούσματα ευφρείντος.

—Πυρκαϊά έκραγείσα έν τη οικία τού κτηματίου κ. Πανουάου Κοντίδου άπέσπερσεν όλόκληρον δωματίον και τό πάτωμα έσπράς, έργος κειμένου.

—Τό εισπραχθέν ποσόν έκ τών Κάλωνδων, τών φυλάντων υπό τών μαθητών τού Γυμνασίου άνήλθεν εις δραχμάς 569.70. Οι μαθηται εινε άξιοι συχαρήτριων. Επίσης την παραμονήν της πρωτοχρονιάς οι αὐτοί έψαλιν τά Κάλωνδ' ύπέρ τού Γυμνασίου.

—Τας ώρας μας διερχόμεθα λαμπρά έν τη καρφεναίη τών κ. κ. Τσικνής—Κοντακίου, ένθα εδρiscται και τό κονεσέρτο.

—Κατά τας έσπράς τών Χριστουγέννων δ καίρος ήτο λαμπρός. 'Ην δέ έρχομεν πόλιν βροχήν.

—Τό χαρτοπαλίνιον έν τη πόλει μας έπαισα, και τούτο όρεψεται εις την δραστηριότητα τού κ. ά συντόμου μας. Και αυτή ή λείψη έκλείσθη.

—Οι άναγνώστες της «'Ελλάδος» και πάντες σχεδόν μετ' άνυπομονής άναμένουν τό 'Ημερολόγιον της «'Ελλάδος», όπερ θα γίνη άνάπαυσος.

—Αφίκετο χάριν τών έσθρων δ φοιτητής τών Μαθηματικών κ. Γ. Σκαλλάρου.

Ποιμενική Καρδιά

ΚΕΡΚΥΡΑ.—'Η έν Σικελία καταστράφη ής κρατεί εις βάθειαν συγκίνησιν. 'Ο Δημάρχος κ. Α. Κόλλας και πλείστοι άλλοι καθημερινώς συλλέγον έράνους. Ό ή γίνη δέ και έν μέγα λαχέον προς τό σκοπόν τούτον. Έτετέλεσθησαν εις τό θέατρον εκτό: τού Forza del Destino, ή όρμια Traviata και τό Mefistofele.

—Τήν 1 τρέχοντος έψάλη έν τη Ναφ τού άγίου Γεωργίου τού Φρουρίου Δοολογία επί τη έσπρή της πρώτης τού έτους 1909, καθ' ήν παρεστέθησαν άπαντα αι 'Αρχαί.

Νικόλ. Κόλλας

ΚΥΜΗ.—Αι συνεχείς ραγδαίαι βροχαί έσπερσαν τελείας καταστράφας εις τας έδους της πόλεως μας.

—'Η τιμή τού έλαίου ύψώθη έπισπώθη ένταυθα διότι ή έρεταινή έλαιοπαράγωγη εινε πολύ μικρά.

—'Η «'Ελλάς» ένταυθα γίνεται άνάπαυσος.

—'Υπό τού δραστηρίου άστυνόμου μας κ. Χασακή άπηγορεύθη τό χαρτοπαλίνιον έντός τών καφετειών.

Θ. Γ. Ταυβ...

—Επαγγέλην έξ 'Αθηνών χάριν τών έσθρων δ λαοφιλής βουλευτής της 'Επαρχίας Κερκυσίας κ. Μιχαήλ Στεφανιδής.

—Μετά δόξημον έμνημόν ένταυθα, άνεχώρησε εις Χαλκίδα δ κ. Έδερτ, διεσυντής τών 'Αστυνομικών Εδούλας.

—Επαγγέλην έκ της περιουσίας του δ διεσυντής της ένταυθα Σηροτροφικής 'Εταιρείας κ. Σπύρος Βίβαδας.

Ρεζιμος Κάβος

—Επ'ανέκαμψεν έξ 'Αθηνών ή Δίς Κατίνα Μέρωνος μετά της μητρός της.

—Ανεχώρησε δ θίσιος Παπαδοπούλου, άφού έδωκε την Μπόμ, Νόρμαν, Φόουστ, Τραβιάταν, Μανών και Αϊδα.

Ταίμα...

ΑΕΒΑΔΕΙΑ.—Τό μεταξύ τών έπιτροπών τού

Μητρο

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Η ΔΙΣ ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ, ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

Τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἤδη δίδοντος παραστάσεις διασκευῆς, τὸν ὅποιον διευθύνει μετὰ τοῦ κ. Φύρστ.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ", ΤΟΥ 1909
ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ εἰς τὰ κισκία, εἰς τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἐφημερίδων καὶ εἰς τὰ γραφεῖά μας.

ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ, εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΤΙΜΗ 1 ΔΡΑΧΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ - 1 ΦΡΑΓΚΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ